

"Migranter på en lang vandring gennem Balkan til Europa" – Associated Press

Disse migranter fra Vestafrika følger togsporene mod, hvad de håber bliver et bedre liv. Det er en ulovlig rejse fyldt med farer. De skal ikke blot springe til side for togene, men også undgå politiet. De tager mange chancer for at begynde på en frisk og finde et arbejde i Vesteuropa.

"De fleste af os er fra Afrika, og vi har mange problemer i vores del af verden. Dårlig økonomi, dårlige politikere, dårligt arbejde ... så selv om du har en uddannelse, kan du ikke få et arbejde."

Fidel Castro Chimana – hans forældre i Congo var glødende kommunister – er en af de 43 mænd, kvinder og børn, der har betalt omkring 500 dollars for at rejse på den såkaldte Vestbalkanrute til Europa.

Mange føler, at de ikke har noget valg. Hilarion Charlemagne fra Elfenbenskysten har gemt sine SIM-kort fra alle de lande, han har rejst igennem på vejen til Europa.

"Vi ved, at det er ulovligt at krydse grænserne; vi forstår det godt. Når du kommer ind i et land på hemmelig vis, føler du, at du er en forbryder, og denne følelse er ubeskrivelig."

De begynder i den græske havneby Thessaloniki. Deres menneskesmugler, som har givet Associated Press tilladelse til at følge rejsen, hvis han forbliver anonym, fører dem på bagveje gennem Grækenland. De krydser grænsen til Makedonien ulovligt og derefter videre over grænsen til Serbien. Herfra vil en anden smuglergruppe bringe dem videre til Ungarn. Ungarn er et nøgleland, fordi det ligger i EU. Derfra kan de nå til rige lande som Tyskland og Frankrig uden visum.

Det er en besværlig rejse... ikke alle når frem.

"Der er kvinder, som går, der er gamle mænd, gamle kvinder, som går. Så hvad med mig selv? Ok. Jeg er stadig ung, så jeg kan i hvert fald også gå [ler]."

Mireille Djeukam, der er 34 år og stammer fra Cameroun, har i et år forsøgt at nå frem til sin mand og deres datter i Paris. Derfor risikerer hun nu at tage sin 10-måneders gamle søn Christian med på turen langs togsporene, over faldefærdige broer og ad kilometervis af gamle hyrdestier. Hun synes, det er meget hårdt.

"Rejsen har været meget hård, alt for hård. Hvis jeg havde vidst, at det var så vanskeligt, ville jeg ikke have gjort det. Jeg orker ikke mere."

Almindeligvis tager den næsten 325 kilometer lange rejse seks til otte dage, men denne gang tager det meget længere. Det er en større gruppe. Kvinder og børn kan ikke bevæge sig så hurtigt som mænd, og vejret er blevet dårligere.

"Hvordan har du sovet?"

"Dårligt! Det var koldt!"

Den voksende udmattelse og manglen på mad fører til stigende spændinger. Charlemagne læser Jobs Bog i Det Gamle Testamente... et passende valg! Han skal mønstre al sin tålmodighed, da

Miriam Tore, en migrant fra Mali, beskylder ham for at have stjålet sin rygsæk. Charlemagne siger, at det ikke var ham.

Mange af bevægelserne i Makedonien foregår om natten for at undgå, at man bliver opdaget, men det medfører også større farer. Man skal springe til side for bilerne på tæt befærdede motorveje og vandre gennem makedonske byer, når jernbanesporene fører den vej. Besøget i byen Veles bliver en risiko for meget. Det meste af gruppen arresteres og sendes tilbage til Grækenland. Tretten personer flygter, og kun ti når frem til Serbien.

Mireille Djeukam var for udmattet til at fortsætte. Hun blev efterladt i en kirke sammen med sin søn. De er nu tilbage i Athen uden planer om og penge til at forsøge endnu engang.